

90 LET BERNARDE ADLEŠIČ

9. avgusta je dopolnila 90 let Bernardka Adlešič, po domače Tojagina Bernardka iz Adlešičev. Na urejeni kmetiji živi s sinom Jankom in hčerko Emo, ki zelo lepo skrbita za Bernardko. Zaradi zdravstvenih težav Bernardka večji del časa preživi na invalidskem vozičku, tudi vid ji je že močno opešal, je pa še vedno bistrega uma. Mož ji je umrl pred 29 leti. Vedno je rada prepevala z adlešičkimi pevkami in še vedno se rada spominja teh lepih trenutkov.

Bernardka ima enega sina in dve hčerki, tri vnuke in štiri pravnuke. Vsi so ji v veliko veselje. Tudi svoj jubilej je praznovala v krogu svojih domačih. Čestitali smo ji tudi predstavnica društva upokojuencev Črnomelj in predstavnici KORK Adlešiči.

Za KORK Adlešiči Vida Novak

90 let ANE JELENIČ - 13. Julija je dopolnila 90 let Ana Jelenič iz Dol pri Jugorju v občini Metlika. Gospa pri svojih letih živi sama v svoji hiši, opravlja vsa hišna opravila in si ureja svoj zelenjavni vrt. Dnevno spremlja vse dogodke, prebira časopis in redno rešuje križanke. Je zelo komunikativna, vesela, predvsem pa vedno pripravljena pomagat ljudem v stiski. V njeni okolici jo poznajo kot pridno in še danes pripravljeno pomagat, kajti bila je dolgoletna aktivna aktivistka krajevne organizacije Rdečega križa Suhor. Ljudi moraš imeti rad, moraš biti do njih spoštljiv, moraš delovati skromno, predvsem pa pošteno - to so bile moje življenjske vrednote zaključni slavljenka.

Poleg njenih otrok, vnukov, pravnukov, drugih sorodnikov, sosedov, prijateljev in znancev smo ji vse dobro zaželeli tudi predstavniki krajevne organizacije Rdečega križa Suhor, občinske organizacije Rdečega križa, društvo upokojuencev Suhor in zveza borcev Suhor. Gospa Ana hvala vam za dobra dela, aktivisti Rdečega križa.

3. julij, rudarski praznik - Čeprav v Kanižarici že precej časa ne kopljejo premoga, pa rudarji še vedno praznujemo svoj praznik, 3. julij - dan rudarja v spomin na petdnevno gladovno stavko, ki so jo 3. julija 1934 začeli zasavski rudarji. Tako stanovski prijatelji obujamo spomine na pretekle čase. Pogovori so zanimivi, tako kot je bilo zanimivo delo pod zemljo. Proizvodnja je bila ustavljena leta 1996. V spomin na rudarsko dediščino v Kanižarici je ostala strojnica in izvozni stolp kot rudarski muzej, ki bo letos praznoval deset let. Da je praznik bolj rudarski, običajno tudi svečane uniforme. Upamo, da 150-letno rudarjenje v Kanižarici še dolgo ne bo pozabljeno, naj rudarski pozdrav SREČNO! velja še dolgo.

Stanislav Starčević

DA BI STONIČEVI MLINSKI KAMNI ZOPET BELO MOKO MLELI!

V soboto, 4. julija, smo se udeleženci in udeleženke tečaja slovensčine sprehodili po Črnomlju. Vodila sta nas Tadej iz ZIK Črnomelj in Sonja iz RIC Bela krajina. Moje »učence« je zanimalo prav vse: zgodovina Kulturnega doma Črnomelj, Griček, Mestna muzejska zbirka, Primožičeva hiša, cerkvi sv. Petra z mozaikom in sv. Duha, lega mesta Črnomelj in legenda o Zelenem Jurju. Posebej nas je prevzela pripoved o učiteljici Josipini Primožič, ki je med ljudi delila dobroto in znanje. Pa legenda o nastanku Črnomlja. »Le kakšen mora biti človek, ki bolnemu otroku odreče možnost, da mu mati speče pogačo iz bele moke?!« so se spraševali. Prav nihče iz skupine ni vedel, da ima tudi Črnomelj »tromostovje« in da je bil med 2. sv. vojno neuradna slovenska prestolnica. Ogledu in zanimivim opisom so se pridružili tudi otroci različnih starosti – res medgeneracijska ekscurzija.

Pa še malo na začetek Jasmina, Jelena, Šemsa, Saima, Nirveta, Dijana, Elvisa, Senuta, Emira, Rymma, Ljudmila, Dimal, Adis, Ilfad, Enisa so priseljeni iz Srbije, Makedonije, Ukrajine, Bosne, Kosova, Belorusije. Može so iskali in našli delo, žene so sledile možem. So večinoma mladi ljudje, ki so otroke pripeljali s seboj, ali pa so se jim ti rodili v novi deželi, nekateri pa je v Belo krajino preprosto pripeljala – ljubezen. Vse povezuje želja po dostojnem preživljanju svoje družine in bogatje življenja z novimi spoznanji iz novega kulturnega okolja. Slovesnično želijo spoznati do te mere, da se bodo lahko brez zadrege pogovarjali na delovnem mestu, kupovali v trgovini, zdravniku zaupali svoje težave, hodili na pogovore z učiteljico ali učiteljem svojega otroka in se uspešno vključili v okolje. Tako v prostorih ZIK že nekaj časa poteka tečaj Začetna integracija priseljencev, ki ga je organizirala jezikovna šola Vertis iz Ljubljane. V novembru se je vključilo 42 udeleženk in udeležencev. Verjamev in te ljudi. Radi izrazijo svoja čustva, misli, kar jih dodatno vzpodbuja pri učenju, jim daje »veter v krila«. Prepričana sem, da bodo prišli »do bele moke iz Stoničevega mlina«. Mi bomo dodali znanje jezika, ki jih bo obogatilo in jim omogočilo polno življenje.

Zlata Kastelic, prof.

DOSTAVA PO DOGOVORU

OZIMNICA

zelle
za kisanje,
krompir rumeni
in rdeči, čebula,
suhi fižol, korenje rumeno, rdeče ...

NAKROČILA NA GSM 041/ 555-390 (Maritja) OD 18-20h (vsak dan),
ob sobotah na tržnici v Črnomlju od 8-11h (stojnica pri kiosku)

Kmetija Štrucelj, Talčji Vrh 3, Črnomelj